

Příběh jednoho starého hrnečku

Byla jednou jedna holčička jménem Amálka. Bylo to veselé děvčátko s roztomilým úsměvem. U Amálky bydlel jeden starý dětský hrneček Evžen. Amálka ho měla nejradši ze všech svých hrnečků. Ale co se jednoho dne nestalo? Amálka měla narozeniny a dostala nový moderní hrneček až z daleké Číny. Nový hrneček byl namyšlený a nad Evženem jenom ohrnul nos. No jen si to představte, ani s ním nechtěl mluvit! Alenka začala pít z nového hrnečku a na Evžena úplně zapomněla. Zůstal zahozený v prachu v koutě, kde každou noc plakal.

Jednoho dne se ale nový hrneček rozbil. Byl totiž na stole a tlustý strejda Leopold, který přijel navštívit Alenku, ho rozsedl. Teprve teď si Alenka vzpomněla na Evžena. Hledala ho všude, ale najít ho nemohla. Až se Evžen ozval: „Alenko, tady jsem!“ Alenka ho našla, od té doby ví, že někdy jsou staré věci lepší než nové.

Eva Křečková, 6.A

Příběh jednoho starého hrnečku

Ahoj, já jsem hrneček Pepa. Už mi je přesně čtyřicet pět let. Bydlím u babičky a dědečka, kteří se jmenují Houbičkovi. Koupil mě dědeček babičce před čtyřiceti pěti lety. Jsem bílý a mám na sobě modré kytičky. Je to asi divné, ale vždycky když jdou spát, tak obživnu. Seskočím z poličky a jdu si hrát se lžičkami a ostatními příbory. Jednou večer se šla babička napít, šáhala na poličku, ale já jsem tam nebyl. Prohlížela celou kuchyň, já nikde. Tak mě začala hledat po celém domě. Hledala, hledala, až mě našla. Babička si myslela, že je to sen, tak si promnula oči a zeptala se: „Ty žiješ?“ Já jsem odpověděl: „Ano!“ Od té doby žiju i přes den. S babičkou a dědečkem jsme nejlepší kamarádi.

Daniela Ouvínová, 6.A

Příběh jednoho starého hrnečku

Byl jednou jeden starý dům. A v tom domě už dlouhá léta nikdo nebydlel. Říká se, že prý v tom domě straší. Jednoho dne se našel odvážlivec, který se chtěl v domě zabydlit. Byl to starý hrneček Kája, který dlouhá léta žil v na skládce, protože ho tam nechala jedna holčička. Kája se tedy vydal do toho starého domu. Vešel dovnitř a tu najednou slyšel svým ouškem podivné skřípání. Ten zvuk vycházel z umyvadla a to byste nevěřili, co tam viděl. Byla to malá hliníková lžička, která ležela v malé, ale pro ni velké kaňce mycího prostředku. Moc prosila Káju, aby jí pomohl a protože měl hrneček Kája dobré a laskavé keramické srdíčko, tak jí řekl, že ano. Nejdříve nevěděl jak ji vytáhnout a pak si všimnul starého čajového sáčku na kraji umyvadla. Tak ho spustil do umyvadla a řekl: „Uvaž si to kolem sebe!“ Hned jak si lžička uvázala provázek kolem sebe, tak hrneček pořádně zatáhl a vytáhl lžičku ven. Lžička mu moc a moc děkovala. A hrneček měl od toho dne novou kamarádku.

Matěj Donát, 6.A